

Rola rodziców w wychowaniu i edukacji dzieci

Co to jest wychowanie?

- Wychowanie to szereg czynników, działanie świadome i celowe, które zakłada, że chcemy dla swojego dziecka jak najlepiej
- Wychowanie jest najważniejszym procesem w życiu człowieka. Ma wpływ na stosunek jednostki do otaczającego świata, kształtowanie się systemu wartości, norm, celu życia.

Rodzina jako środowisko wychowawcze

- Rodzina jest podstawową komórką życia społecznego, pierwszym i najważniejszym środowiskiem wychowawczym dziecka.
- Jest wspólnotą w najgłębszym i najpełniejszym tego słowa znaczeniu. Stanowi model i normę dla wszystkich innych grup społecznych.

Wiodąca rola w procesie wychowania przypada zawsze matce i ojcu.

To Państwo - Rodzice, nadajecie kierunek procesowi wychowania, stymulujecie zachowania i czuwacie nad jego przebiegiem. Idealnie, kiedy posiadacie autorytet moralny, przejawiający się w określonych postawach rodzicielskich. Pewne typy postaw sprzyjają prawidłowemu rozwojowi osobowości, inne to utrudniają, a tym samym powodują częściową lub całkowitą tzw. deprywację młodego człowieka.

Rola rodziców w edukacji dziecka

Rodzice powinni motywować, zachęcać swoje pociechy do kształcenia się oraz zdobywania wiedzy. Nie zawsze można liczyć na to, że uczeń sam zbuduje wystarczającą motywację do nauki. Dziecko często potrzebuje wsparcia ze strony innych, zwłaszcza swoich najbliższych. Dziecko obserwuje swoich rodziców, jako pierwszych wychowawców.

Jak motywować dziecko do nauki?

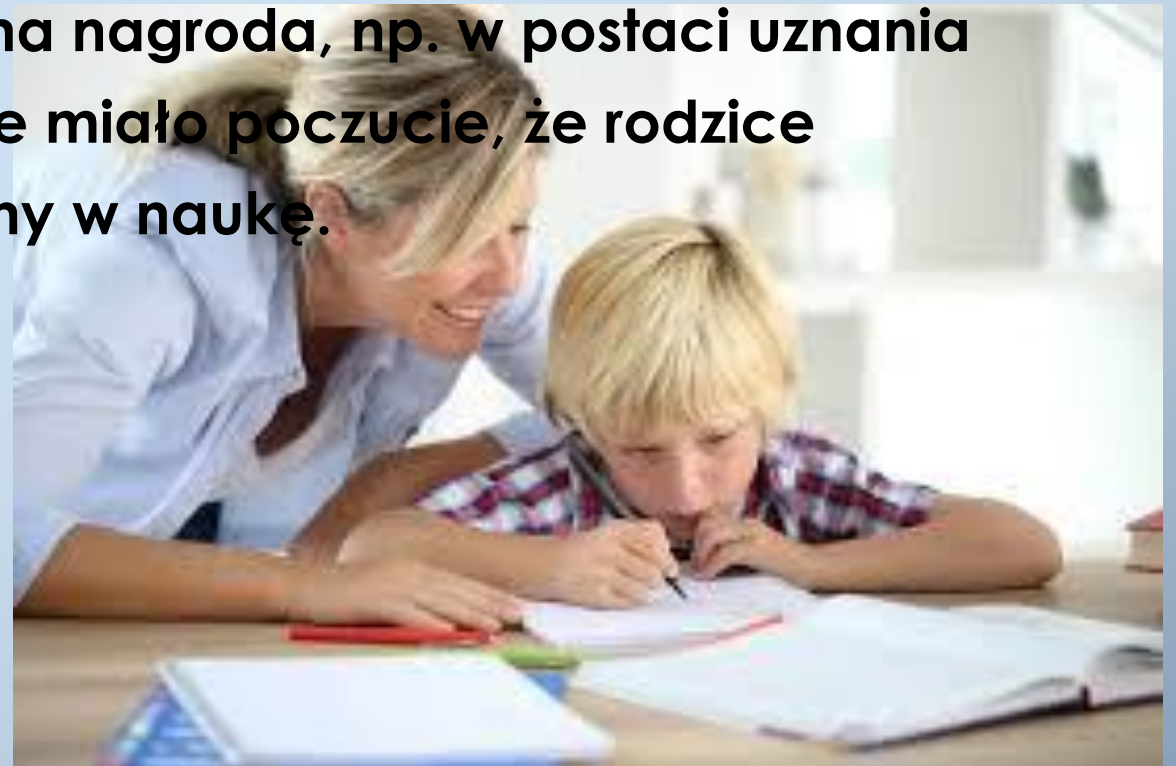
1. WSPIERAJ, ALE NIE WYRĘCZAJ.

Rodzice nie muszą na nowo uczyć się tego, co dziecko w szkole. Naukę pozostawmy dzieciom. Rodzice mają wspierać. Często problemem jest odrabianie prac domowych. Pomagając w odrabianiu zadań domowych nie należy wyręczać dziecka. Należy wdrażać je do samodzielnej pracy. W procesie uczenia się ważną rolę odgrywa samokontrola wykonanej pracy. Chodzi w niej o to, aby dziecko samo odkryło swoje błędy i samo je poprawiło. Należy dziecko przyzwyczajać do podejmowania wysiłku, do pokonywania trudności, wtedy uwierzy we własne możliwości.

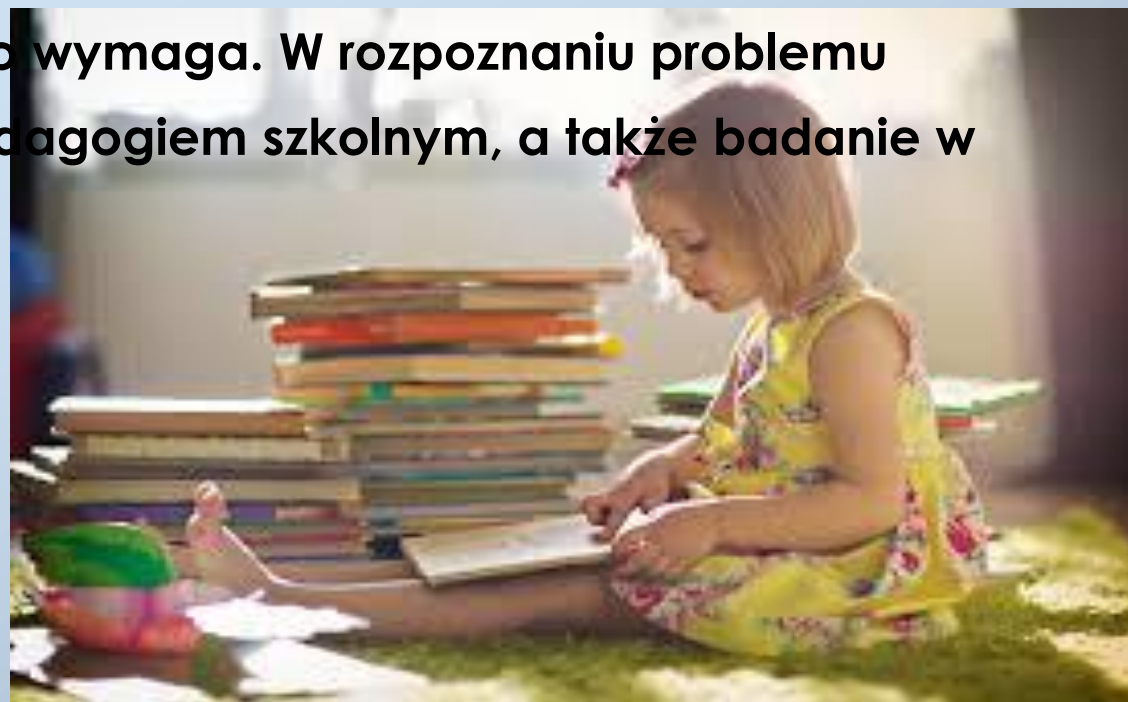
2. MĄDRZE MOTYWUJ

W procesie szkolnego uczenia się motywacja odgrywa dużą rolę. Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy i rozszerzania własnych zainteresowań. Od kar lepsze są nagrody, ale stosowanie ich musi być ostrożne. Złotym środkiem jest drobna nagroda, np. w postaci uznania rodziców, pochwały. Dziecko będzie miało poczucie, że rodzice doceniają jego trud i wysiłek włożony w naukę.

3. DOCENIAJ OSIAGNIĘCIA DZIECKA

Warto rozróżnić tutaj dwa pojęcia: osiągnięcia, a nie stopnie. Często pytamy dziecko po powrocie ze szkoły: „Co dziś dostałeś?”, a powinniśmy zapytać: „Czego się dziś nauczyłeś?”. O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia dziecka, które otrzymuje dobre stopnie, to gorzej jest z dzieckiem, które ma kłopoty w nauce. Warto się zastanowić, czy niepowodzenia w nauce nie są objawem konkretnej przyczyny. Jest różnica między dzieckiem, które nie chce się uczyć, a takim, które uczy się wolno i nie jest w stanie zrobić tego, co się od niego wymaga. W rozpoznaniu problemu może pomóc rozmowa z wychowawcą, pedagogiem szkolnym, a także badanie w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej

4. NIE POZWÓL DZIECKU, BY ŹLE MÓWIŁO O SOBIE

Często mamy okazję słyszeć, że dziecko źle mówi o sobie: „jestem głupi”, „nie dam rady”, „i tak mi się nie uda”. Są to głosy, które są wrogami sukcesu.

Czasem nieświadomie nadajemy dziecku etykietę i tak o nim mówimy: „ten nie jest zdolny, ten powolny, ten zapominalski”.

Sprawiamy, że dziecko tak zaczyna myśleć o sobie. Opatrywanie dzieci etykietami ogranicza ich nadzieję, marzenia i możliwości.

Lęk przed niepowodzeniem powoduje u tych dzieci występowanie tendencji do rezygnacji, formułowanie niskich aspiracji i niskich oczekiwań oraz unikanie zadań, czy wręcz wagarowania.

5. BUDUJ W DZIECKU POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI

Dziecko będzie myślało pozytywnie o sobie, gdy będzie miało poczucie własnej wartości. Rolą rodziców jest pomóc wykształcić w dziecku energię i inicjatywę, by zrekompensować poczucie niskiej wartości, by znaleźć sposób zrównoważenia swojej słabości, by dziecko myślało: „Może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale za to najlepiej śpiewam, czy gram w piłkę”. Jest to szczególnie ważne w okresie dojrzewania, bo wówczas często jedynym źródłem poczucia własnej wartości jest akceptacja grupy rówieśniczej. Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych okazji do nauki, zabawy, poznania ciekawych ludzi

Co niszczy MOTYWACJĘ ?

system kar ponad
systemem nagród

przymus

„kucie na blachę”,
bez zrozumienia
omawianego tematu

brak właściwego
rozumienia sensu
kształcenia

brak właściwych wzorców
z otoczenia, zwłaszcza ze
strony rodziców

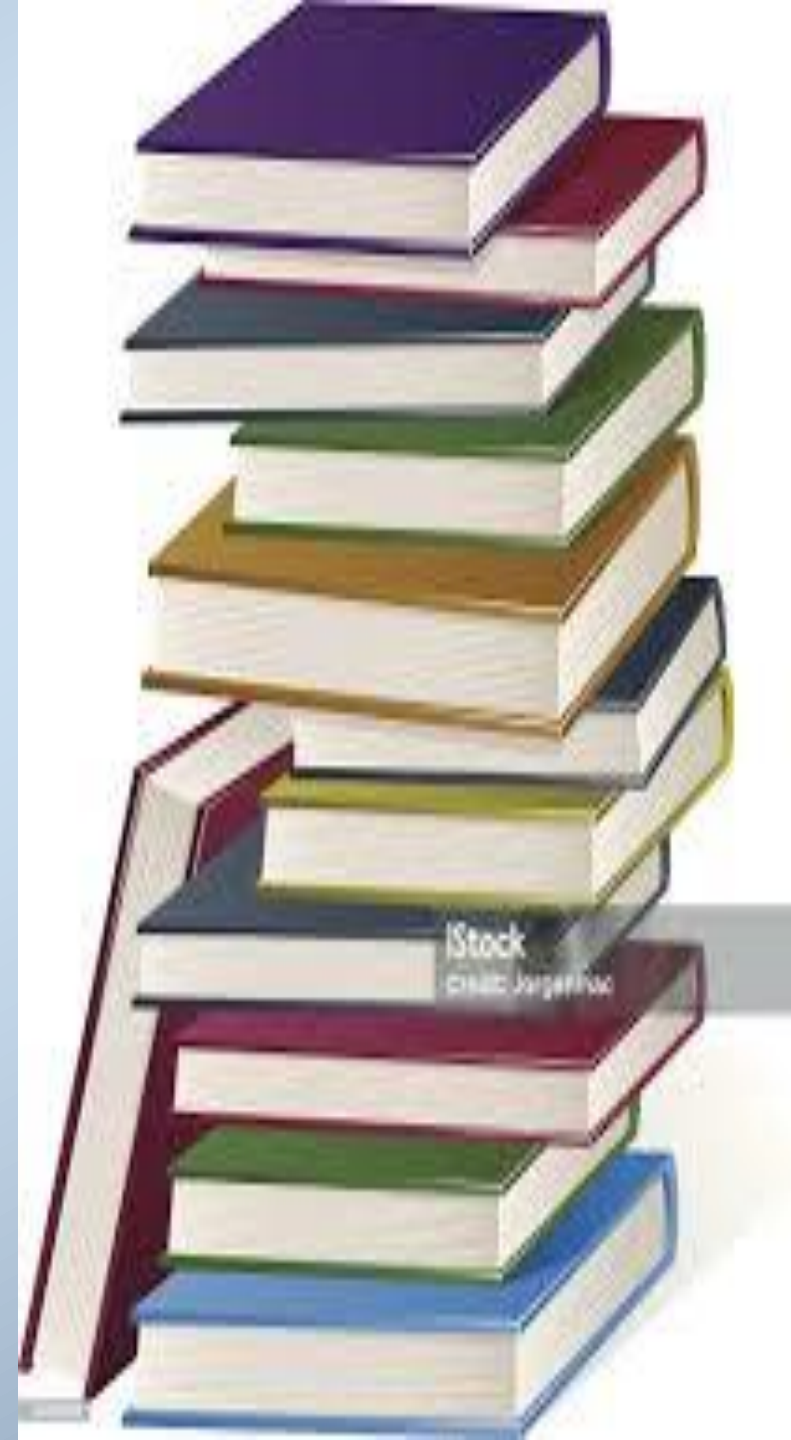

WSKAZÓWKI, KTÓRE MOŻEMY WYKORZYSTAĆ W PRACY Z WŁASNYM DZIECKIEM:

✓ Dostrzegaj sukcesy i starania dziecka.

Omawiając jego pracę, najpierw podkreśl dobre strony, wskazując nad czym mogło by jeszcze popracować. Czasami powstrzymaj się z oceną, zachęcaj do samooceny: „Nie jesteś zadowolony z efektów swojej pracy?

Czy jest coś, co chciałbyś poprawić?

- ✓ **Okazuj życzliwe zainteresowanie sprawami szkolnymi dziecka.**
Zamiast wypytywać i kontrolować, raczej słuchaj uważnie i okaż zrozumienie dla jego uczuć.
- ✓ **Zamiast krytykować i oceniać – dodaj mu otuchy:** „Matematyki można się nauczyć, wierzę, że ty to potrafisz” i zachęcaj je do wyciągnięcia własnych wniosków: „Jak myślisz, dlaczego Ci nie poszło na tym sprawdzianie? Z czym masz kłopot? Czego potrzebujesz, żeby sobie z tym poradzić?”

- ✓ Jeśli widzisz, że sprawy dziecka idą źle, **nie wahaj się powiedzieć mu o tym, co cię martwi i czego od niego oczekujesz:** „Dowiedziałam się, że ostatnio przychodzisz do szkoły nieprzygotowany. Oczekuję, że będziesz odrabiać prace domowe i przygotowywał się do zajęć. Jeżeli czegoś nie rozumiesz, chętnie Ci pomogę.”
- ✓ Jeżeli dotychczas nadmiernie kontrolowałaś swoje dziecko – **oddaj mu odpowiedzialność za naukę.** Gdy dziecko o czymś zapomni, pozwól mu ponieść konsekwencje i zachęć do wyciągnięcia wniosków.
- ✓ **Wdrażaj dziecko do systematyczności, naucz dobrej organizacji pracy** (odrabianie lekcji o tej samej porze, ale nie bezpośrednio przed lub po szkole) i zadbaj o odpowiednie miejsce do nauki (stały kącik do pracy).

- ✓ **Pomagaj dziecku w odrabianiu lekcji i pokonywaniu trudności** – nie oznacza to jednak, że masz wykonać zadanie za dziecko! Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek.
- ✓ **Unikaj atmosfery napięcia**, nie okazuj ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia.
- ✓ **Chwal** – za osiągnięcia, a także za włożony wysiłek.

- ✓ **Nie porównuj dziecka** do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu umiejętności – uświadamiasz mu w ten sposób postępy i motywujesz do dalszej pracy.
- ✓ W przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki – **nie zaprzeczaj jego uczuciom** mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia: „Widzę, że jest Ci bardzo smutno z tego powodu..., że jesteś rozczarowany..., że zadanie to sprawia Ci trudność”. Zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły wydają się możliwe do zrealizowania.

WSPÓŁCZESNE ZAGROŻENIA WYCHOWANIA I EDUKACJI- DZIECI W SIECI

RODZAJE ZAGROŻEŃ :

Zagrożenia w Internecie

Cyberprzemoc

Uzależnienie

Niebezpieczne treści (przemoc)

Łamanie prawa (hazard)

Kradzież danych osobowych

Włamania komputerowe

Zagrożenia techniczne (wirusy)

Wyludzanie poufnych informacji

Bezpieczeństwo w serwisach społecznościowych

- Serwisy społecznościowe umożliwiają dostęp do interesujących materiałów, bieżących informacji, dzięki nim można zaprezentować swoje poglądy i swoją twórczość, podtrzymywać kontakty ze znajomymi itp.
- Popularne serwisy społecznościowe nie są jednak przeznaczone dla najmłodszych dzieci. Obowiązująca np. **na Facebooku granica to 13 lat**. Tymczasem z serwisów tego typu korzysta duża część dzieci z początkowych klas szkoły podstawowej.
- Nierozważne korzystanie z serwisów społecznościowych i publikowanie w nich niekontrolowanych treści i zdjęć może być zagrożeniem dla prywatności dziecka.

Cyberprzemoc

stosowanie przemocy poprzez:
prześladowanie, zastraszanie, nękanie,
wyśmiewanie innych osób z
wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu
elektronicznego takich jak: SMS, e-mail,
witryny internetowe, fora dyskusyjne w
Internecie, portale społecznościowe i
inne. Osobę dopuszczającą się takich
czynów określa się stalkerem.

Przyczyny cyberprzemocy:

- poczucie anonimowości lub bezkarności sprawców,
- Niskie poczucie empatii wśród współczesnej młodzieży,
- Niektórzy potrafią promować zachowania antyspołeczne i agresywne aby podkreślić swoją niezależność, inne osoby biorą z nich przykład mając na celu zaimponowanie i wyróżnienie się na tle grupy,
- Zdarza się też niestety coraz częściej że stosowanie cyberprzemocy staje się formą dobrej zabawy i spędzania wolnego czasu w grupie. Co za tym idzie, aby być tolerowanym w takiej grupie stosuje się podobne zachowania.

Konsekwencje Cyberprzemocy

Obniżona
samoocena i
poczucie własnej
wartości

Epizody depresyjne i
myśli samobójcze

Trudności w
nawiązywaniu
trudności , izolowanie
się

Zaburzenia
somatyczne, bóle
głowy, brzucha,
problemy ze snem

JAKIE SĄ RODZAJE CYBERPRZEMOCY?

Cyberprzemoc ma różne formy:

NĘKANIE

Wysyłanie obraźliwych wiadomości.

PODSZYWANIE SIĘ

Zakładanie konta pod czyimś nazwiskiem.

WYŚMIEWANIE

Np. tworzenie złośliwych memów i filmików.

WYKLUCZANIE

Ignorowanie i usuwanie z grup.

Co zrobić, gdy Twoje dziecko doświadczy cyberprzemocy?

1. Jeśli Twoje dziecko doświadczy cyberprzemocy, należy z nim porozmawiać i udzielić mu wsparcia.
2. Konieczną i niezbędną rzeczą jest zabezpieczenie wszystkich dowodów cyberprzemocy.
3. Jeśli akt cyberprzemocy nadal jest dostępny w sieci i nie został usunięty, należy zwrócić się do administratora serwisu z prośbą o usunięcie nienawistnych treści i zablokowanie osoby atakującej. Większość serwisów oferuje specjalny formularz, poprzez który można uruchomić tą procedurę.

4. Jeśli uda się ustalić sprawcę i jest nią np. uczeń z innej klasy, można poinformować tej sytuacji szkołę i wychowawcę oraz rodziców.

5. Jeśli podjęty akt cyberprzemocy wyczerpuje znamiona przestępstwa, o zdarzeniu należy poinformować policję.

Bezpieczeństwo dzieci w realnym świecie

Standardy Ochrony Małoletnich

Oprócz zagadnień bezpieczeństwa w sieci chcemy również przypomnieć o bezpieczeństwie dzieci w realnym świecie. Dbając o to, w naszej szkole zostały opracowane Standardy Ochrony Małoletnich.

Co to są Standardy Ochrony Małoletnich ?

Standardy to zbiór zasad, które pomagają tworzyć bezpieczne i przyjazne środowisko w szkołach, przedszkolach i innych placówkach działających na rzecz dzieci. Stanowią ramy działania w przypadku podejrzenia stosowania przemocy wobec dziecka, dla wszystkich pracowników i osób zaangażowanych w działalność edukacyjną i opiekuńczą.

Rola nauczycieli w ochronie dzieci

Jako nauczyciele, jesteśmy odpowiedzialni za identyfikowanie i reagowanie na wszelkie sygnały ostrzegawcze, które mogą wskazywać na problemy emocjonalne lub fizyczne naszych uczniów. Nasza rola nie ogranicza się tylko do nauczania, ale obejmuje również ochronę i dbałość o dobrostan każdego dziecka.

Zachęcamy do zapoznania się z pełną wersją dokumentu, który znajduje się na stronie internetowej naszej szkoły:

spstarawojaska.superszkolna.pl

WAŻNE NUMERY TELEFONÓW

116111

BEZPŁATNY TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI
I MŁODZIEŻY

800 12 12 12

DZIECIĘCY TELEFON ZAUFANIA RZECZNIKA
PRAW DZIECKA

800 100 100

BEZPIECZEŃSTWO W INTERNECIE

22 654 35 37

ANTYDEPRESYJNY TELEFON ZAUFANIA
FUNDACJI ITAKA

800 120 002

OGÓLNOPOLSKI TELEFON DLA OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE „NIEBIESKA LINIA”

Pamiętaj! W każdej sprawie możesz zwrócić się do pedagoga.

Dziękuję za uwagę.